

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Bestemmelser vedrørende Statsanstalten for Livsforsikring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4742).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—15 (se Tillæg C. Sp. 641) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Grundskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5617).

Sagen sættes til Forhandling.

Formanden: Under Behandling af denne Sag kan ogsaa det følgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag omtales.

Pinholt: Det foreliggende Lovforslag om Grundskyld til Staten har til Formaal at afløse Ejendomsskylden, som blev indført ved Lov af 15. Maj 1903. Denne lignes paa de saakaldte faste Ejendomme, Bygninger og Grund, og der søges nu i Stedet derfor indført en Grundskyld, som alene skulde lignes paa Jordens eller Grundens Værdi.

Naar man ser hen til det Tidspunkt af Samlingen, paa hvilket den højtærede Minister har fremsat Lovforslaget, kan man vist gaa ud fra, at Ministeren ikke har ventet, at det skulde blive gennemført i denne Samling, thi det vil jo kræve ikke saa faa Overvejelser og Prøvelser her i Tinget, inden det kan forlade Rigsdagen. Jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Minister nærmest har fremsat Forslaget for at faa det underkastet en foreløbig Drøftelse og Overvejelse, thi Forslaget savner i Virkeligheden det Grundlag, hvorpaa det skal bygges op, nemlig en Jordvurdering.

De Beregninger, der ledsager Lovforslaget, har den højtærede Minister støttet paa Jordvurderingen af 1916, men dette Grundlag er i ingen Henseende antageligt og fyldestgørende og kan derfor heller ikke være Udgangspunkt for en Lovgivning om Grundskyld. Vurderingen af 1916 var meget skrøbelig og blev, i alt Fald saa vidt jeg ved, ikke i særlig Grad kontroløret af Overskyldraadet. Den blev i flere Henseender tilfældig og meget uensartet, og det blev jo ogsaa antydnet under Forhandlingerne om Loven af 22. December 1915, at den ikke skulde bruges til nogen som helst Skattepaaligning. At Vurderingen har været anvendt som Grundlag for Kornligningen, har i Virkeligheden endnu tydeligere bevist, at den var skrøbelig. Under disse Forhold vil man kunne forstaa, at Venstre for sit Vedkommende, forinden det kan gaa med til en Lovgivning om Grundskyld, maa afvente de Vurderinger til Ejendomsskyld, der i Øjeblikket foregaar, og hvorved Grunden bliver særlig ansat. Det maa være det nødvendige Grundlag og den nødvendige Forudsætning for, at man kan gaa til en saadan Lovgivning, hvorved Ejendomsskylden skulde afløses af en Grundskyld, og jeg kan allerede nu sige, at Venstre for sit Vedkommende, hvad jeg senere skal komme nærmere ind paa, har den Opfattelse, at der rimeligvis vil foregaa saadanne Forskydninger i Skattepaalægene, at man ikke vil kunne gaa med til en ren Grundskyld til Staten alene.

Jeg skal nu tillade mig at omtale nogle af Lovforslagets enkelte Bestemmelser. I § 1 bliver det jo fastslaaet, at Grundskylden skal indføres fra 1. Juli 1921, og at den skal svares af Grundens Værdi. I § 2 bliver Grundskyldsbegrebet nærmere defineret, det vil sige Grundens Værdi i ubebygget Stand under Hensyn til dens Beskaffenhed, Beliggenhed og økonomisk gode Anvendelse. Venstre vil være villigt til at deltage i en Lovgivning, hvorved man søger at opløse, om jeg saa maa sige, den faste Ejendom, som Ejendomsskyldloven tager Sigte paa, i sine to Bestanddele: Jord og Bygninger. Det er man villig til, fordi man mener, at der kan være og er nogen Grund til at give i alt Fald de to Dele af den faste Ejendom en noget forskellig Beskatning. Ejendomsskyldvurderingen har jo vist sig at være meget usikker. Der er kommet forskellige Klager over den, og man har da bl. a. søgt ved Fradrag at afbøde Klagerne over, at navnlig de noget større Husmandsbrug og